

Pašiové sestry a bratia!

Smrtná nedeľa

Rim 6,8: Ak sme spolu s Kristom zomreli, spolu s ním budeme aj žiť.

Ako žil, tak zomrel.

Táto veta chce vyjadriť rešpekt.

Chce vyjadriť, že Ježiš medzi ľuďmi žil a medzi ľuďmi taktiež zomrel.

Nežil sám a sám ani nezomieral.

Akí ľudia boli pri ňom v hodine smrti?

S kým zomieral?

Boli tu nedobrovoľní svedkovia, ktorých na Golgotu priviedlo povolanie: rímski vojaci.

Boli tu služobne, aby dozreli na chod popravy podľa predpisov.

Boli tu ďalej dobrovoľní svedkovia, ktorých pritiahla zvedavosť: nazvime ich zástup ČUMILOV.

Prišli z vlastného popudu, ako sa zbehnú zvedavci vždy, keď niekoho odváža sanitka alebo vynášajú hasiči.

No sú tu aj súcitné ženy z Jeruzalema, a sú tu aj náhodní okoloidúci, napr. Šimon Kyrenejský, na ktorého položia Kristov kríž.

To sú tzv. sprevádzajúci.

Z diaľky sa prizierajú priatelia a galilejské ženy.

Pod krížom matka a milovaný učeník.

Dvaja muži, ktorí sú mu v zomieraní najbližšie, sa nenachádzajú pod krížom, ale na krížoch. Visia tam podobne ako on.

Neprišli sem sami, ani sami neodídu.

Nemajú na výber, sú odsúdení zomrieť spolu s ním.

Hovoríme im lotrovia, zločinci.

Nejde o gaunerov, nejde o gang nájomných vrahov, ani o organizovanú skupinu zlodejov.

Skôr sú to politickí previnilci: zbojníci, rebeli, partizáni...

Zomierajúci človek obyčajne nevedie prázdne reči o ničom.

O tom svedčia aj reči týchto mužov.

Hovoria o živote a smrti, o vine a treste, o pozemskej spravodlivosti a jej opaku, o tom, čo ich čaká, alebo nečaká po smrti, hovoria o Mesiášovi...

Prostredníctvom týchto dialógov tak dostávame správu, že možnosť obrátiť sa k Bohu zostáva otvorená pre každého človeka do jeho posledného dychu.

Existuje pokánie aj v našej poslednej pozemskej hodine, na samom prahu smrti.

Sú tu teda dvaja lotri.

Ten po ľavici: cynický a uštipačný zatvrdilec.

A ten tzv. dobrý, ktorý sa kajá, napomína cynika a tradícia mu dá meno Dismas.

A tento Dismas dostane aj sľub záchrany: Ešte dnes budeš so mnou v raji.

Dvaja lotrovia.
Dvaja zločinci na kríži.
Dvaja muži, ktorí doslova a do písmena zomreli s Kristom.

Učeníci sa rozprchlí – potom ako jeden zradil a druhý zaprel.
Lotri sa nemôžu rozprchnúť – nemôžu utiecť, musia s Ježišom vytrvať až do trpkého konca.

A tak sa pýtam, neplatí práve pre nich ako prvých - apoštolských sľub, ktorý čítame v liste Rímskym, že spolu s Kristom budú žiť, keď spolu s ním zomreli?

Z toho by vychádzalo, že práve tam a vtedy na Golgote sa rodí cirkev z hriešnikov.
Je síce pravda, že jeden lotor ľutoval, upol svoju nádej na Krista, kým druhý zotrval vo svojom vzdore.

Platí však, že Kristus bojoval a vybojoval smrteľný zápas za nich oboch.

Je smrtná nedeľa a raz k onomu smrtnému dňu, možno nedeli a možno k pondelku, dospejeme aj my.

Básnik František Halas si prial, že nechce umierať na lôžku pri svieci a aby pri ňom niekto stál smutný a plačúci...

My nikto nevieme, ako budeme umierať.

Či osamelí, alebo v spoločnosti ľudí, alebo osamelí uprostred nich.

Či v blízkosti najbližších, alebo celkom cudzích ľudí

A čo si vtedy budeme priať?

A čo si môžeme priať?

Zomierať spolu s Kristom, veriac, že spolu s ním budeme následne aj žiť.

Lebo hoci sme „zbojníci“, On nám v sebe ponúka život..... AMEN.